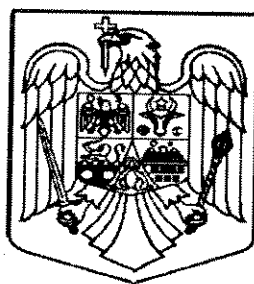

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

**HOTĂRÂREA nr. 1293
din 27 noiembrie 2014**

Prin nota Direcției Legislație, documentare și contencios nr. 21844/2014 au fost supuse analizei Plenului Consiliului Superior al Magistraturii mai multe aspecte legate de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

1. O primă problemă supusă analizei vizează interpretarea prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, în conformitate cu care „pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare”.

Aplicarea acestor dispoziții a generat unele discuții cu privire la interpretarea sintagmei „pe durata procedurii disciplinare”, sub aspectul stabilirii momentului începând cu care intervine suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu.

Aspectul care trebuie clarificat este acela dacă suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu poate interveni încă de la momentul începerii cercetării disciplinare sau numai după exercitarea acțiunii disciplinare.

Această problemă poate fi soluționată apelând la interpretarea logico-sistematică a dispozițiilor care reglementează atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii și ale Inspecției Judiciare în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților, precum și la interpretarea unor noțiuni și sintagme cu care operează Legea nr. 317/2004.

Astfel, deși nu se prevede în mod expres care sunt momentele de început și de sfârșit ale procedurii disciplinare, acestea pot fi deduse din succesiunea dispozițiilor Legii nr. 317/2004 care reglementează etapele soluționării unei sesizări referitoare la săvârșirea unei abateri disciplinare de către un judecător sau procuror, respectiv verificarea prealabilă, cercetarea disciplinară, exercitarea acțiunii disciplinare și soluționarea acțiunii disciplinare.

Prin raportare la rolul atribuit de dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 verificării prealabile, această primă etapă pe care o parcurge sesizarea privind comiterea unei abateri disciplinare nu poate fi inclusă în sfera de aplicare a sintagmei „durata procedurii disciplinare”, utilizată în cuprinsul dispozițiilor art. 52 alin. (2) din aceeași lege. Potrivit dispozițiilor menționate „aspectele semnalate potrivit alin. (1) și (2) sunt supuse unei verificări prealabile efectuate de inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare, în cadrul căreia se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare”.

De vreme ce scopul verificării prealabile este acela de a stabili dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, se poate concluziona că, în optica legiuitorului, asupra existenței unor astfel de indicii se poate statua după efectuarea verificării prealabile.

În aceeași concepție, legiuitorul stabilește procedura de urmat „dacă în urma verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare” [art. 45 alin. (4)] sau “în cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare” [art. 45 alin. (6)].

În condițiile în care în cursul verificării prealabile nu este certă nici măcar existența indiciilor privind săvârșirea unei abateri disciplinare, această activitate nu poate fi considerată

[REDACTED] parte a procedurii disciplinare. Această apreciere este susținută și de un argument de ordin terminologic, dedus din folosirea de către legiuitor a termenului „prealabil” care are semnificația unui lucru care trebuie făcut, pregătit, spus înainte de începerea unei acțiuni principale; care precedă, care este anterior.

Prin urmare, procedura disciplinară la care se referă art. 52 alin. (2) începe odată cu cercetarea disciplinară.

Activitățile pe care le presupune, potrivit art. 46 alin. (1), cercetarea disciplinară (stabilirea faptelor și urmărilor acestora, a împrejurărilor în care au fost săvârșite, precum și a oricăror alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției, ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat) nu pot fi realizate decât în cadrul unei proceduri disciplinare.

În consecință, cercetarea disciplinară (sintagmă căreia legiuitorul îi mai atașează uneori, în mod eronat și termenul „prealabilă”) face parte din procedura disciplinară, momentul de debut al acestei proceduri fiind reprezentat de dispoziția de începere a cercetării disciplinare [art. 45 alin. (5) lit. c) și alin. (6) lit. b)]. Ca și în cazul verificării prealabile, în sensul concluziei deduse poate fi invocat chiar un argument de ordin terminologic, denumirea acestei etape având inclus în cadrul ei termenul „disciplinar”.

Cu atât mai mult, celelalte două etape ale soluționării unei sesizări disciplinare, respectiv exercitarea și soluționarea acțiunii disciplinare nu se pot situa decât în cadrul procedurii disciplinare. Astfel, prin exercitarea și susținerea acțiunii disciplinare se urmărește tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului și procurorului cu privire la care s-a constatat existența unor indicii privind săvârșirea unei abateri disciplinare. Cu ocazia soluționării acțiunii disciplinare se verifică dacă sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare imputate magistratului, inclusiv a aspectului dacă aceasta a fost săvârșită cu vinovăție și sunt stabilite toate împrejurările în care a fost comisă.

Pe de altă parte, procedura disciplinară nu poate fi considerată ca fiind finalizată, în cazul în care, potrivit dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, judecătorul sau procurorul

sanționat ori, după caz, Inspekția Judiciară sau ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare care au exercitat-o, au declarat recurs împotriva hotărârii.

Prin raportare la aspectele menționate mai sus, Plenul apreciază că dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, în conformitate cu care „Pe durata procedurii disciplinare, soluționarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspendă până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare”, trebuie să fie interpretate în sensul că suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu poate interveni din momentul începerii cercetării disciplinare până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, moment care poate fi diferit, după cum hotărârile celor două secții ale Consiliului Superior al Magistraturii au fost sau nu atacate.

În acest sens, Plenul constată că, spre deosebire de dispozițiile art. 52 alin. (1) care prevăd că suspendarea din funcție a magistratului se dispune de secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul măsurii suspendării cererii de acordare a pensiei de serviciu, legiuitorul nu a mai prevăzut care este organul care dispune luarea acestei măsuri, ea intervenind *ope legis*.

Prin urmare, suspendarea cererii de acordare a pensiei de serviciu intervine și în perioada cuprinsă între momentul soluționării acțiunii disciplinare de către secția corespunzătoare a Consiliului și cel al soluționării recursului declarat împotriva hotărârii respective, dacă cererea a fost formulată în acest interval.

2. Potrivit art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, „Pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, dacă exercitarea în continuare a funcției ar putea afecta desfășurarea cu imparțialitate a procedurilor disciplinare sau dacă procedura disciplinară este de natură să aducă atingere gravă prestigiului justiției”.

Argumentele pe baza cărora s-a concluzionat că suspendarea cererii de acordare a pensiei de serviciu poate interveni încă din momentul începerii cercetării disciplinare, precum și pe durata

[REDACTED] [REDACTED]
judecării acțiunii disciplinare de către secția competentă, sunt valabile în egală măsură și în privința momentului începând cu care poate fi dispusă suspendarea din funcție a magistratului în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

Prin urmare, începând cu data declanșării cercetării disciplinare și până la soluționarea acțiunii disciplinare de către secția competentă, aceasta poate să dispună suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului, în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

Identitatea de soluție nu mai subzistă, însă, în ceea ce privește posibilitatea ca suspendarea din funcție să fie dispusă și după soluționarea acțiunii disciplinare de către secția competentă.

Deși art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 utilizează aceeași sintagmă - pe durata procedurii disciplinare - cu referire la cadrul procedural în care se poate dispune suspendarea din funcție a magistratului, interpretarea acesteia comportă unele circumstanțieri, determinate, pe de o parte, de aspectul temporal al competenței funcționale a secțiilor disciplinare de a dispune suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului, iar, pe de altă parte, de regimul diferit al suspendării din funcție reglementată la alineatul (1) al articolului 52, față de suspendarea cererii de acordare a pensiei de serviciu reglementată la alineatul (2) al aceluiași articol.

Sub primul aspect, trebuie avut în vedere faptul că după dezinvestirea secției disciplinare ca urmare a soluționării acțiunii disciplinare, secția nu mai poate dispune alte măsuri în cauza respectivă și, prin urmare, nu ar mai putea dispune nici suspendarea din funcție a magistratului.

Sub cel de-al doilea aspect, trebuie remarcat că, în timp ce măsura suspendării cererii de acordare a pensiei de serviciu reglementată la art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 intervine de drept, suspendarea din funcție în temeiul alineatului (1) al aceluiași articol poate fi dispusă de secția competentă a Consiliului Superior al Magistraturii și, prin urmare, nu poate interveni decât în cadrul procedural în care aceasta își poate exercita atribuțiile. Or, la momentul soluționării acțiunii disciplinare, așa cum am arătat mai sus secția se desesizează, similar instanței de judecată la momentul pronunțării, astfel că suspendarea din funcție a magistratului nu ar putea fi dispusă și ulterior acestui moment.

Prin urmare, după ce a soluționat acțiunea disciplinară secția corespunzătoare a Consiliului nu mai poate dispune suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului față de care s-a exercitat acțiunea disciplinară.

Pe aceste premise, Plenul reține că suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 poate fi dispusă începând cu data declanșării cercetării disciplinare și până la soluționarea acțiunii disciplinare de către secția competentă. După ce a soluționat acțiunea disciplinară secția corespunzătoare a Consiliului nu mai poate dispune în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului față de care s-a exercitat acțiunea disciplinară.

3. Un alt aspect supus analizei vizează durata măsurii suspendării din funcție a magistratului, cu privire la care art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 statuează expres că această măsură poate dura până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, adică fie până la momentul expirării termenului de recurs, fie până la pronunțarea instanței asupra recursului declarat împotriva hotărârii de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Potrivit art. 51 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 recursul suspendă doar executarea hotărârii secției de aplicare a sancțiunii disciplinare și ca atare, măsura suspendării dispuse anterior produce efecte în continuare.

Prin urmare, de *lege lata*, dacă cu ocazia soluționării acțiunii disciplinare secția corespunzătoare a Consiliului nu se pronunță și asupra suspendării din funcție a magistratului în sensul încetării acestei măsuri, aceasta produce efecte în continuare până la soluționarea recursului declarat împotriva hotărârii de aplicare a sancțiunii.

Dacă, însă, prin hotărârea prin care soluționează acțiunea disciplinară, secția competentă a Consiliului Superior al Magistraturii dispune și încetarea suspendării din funcție, măsura suspendării încetează la data hotărârii secției.

Încetarea suspendării din funcție intervine chiar dacă hotărârea este atacată cu recurs întrucât prevederile art. 51 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 circumstanțiază expres efectul

[REDACTED] [REDACTED]
suspensiv al recursului doar în ceea ce privește „executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare”.

4. În fine, o altă problemă supusă analizei Plenului este aceea dacă membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii au drept de vot la soluționarea sesizării de suspendare din funcție a unui judecător sau procuror, întemeiată pe dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, formulată în timpul cercetării disciplinare, înainte se sesizarea secției competente pentru judecarea acțiunii disciplinare.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, “Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare, la soluționarea sesizărilor referitoare la buna reputație a judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind încuviințarea percheziției, reținerii, arestării preventive sau arestului la domiciliu cu privire la judecători, procurori ori magistrați-asistenți”.

Plenul consideră că soluționarea sesizării de suspendare din funcție formulată în cursul cercetării disciplinare, deci în cadrul procedurii disciplinare, constituie o atribuție care se exercită “ca instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare”.

Prin urmare, în aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot la soluționarea unei sesizări de suspendare din funcție formulată în cursul cercetării disciplinare, întemeiată pe dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

Pe de altă parte, este dincolo de orice îndoială că soluționarea unei sesizări de suspendare din funcție în condițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, formulată după exercitarea acțiunii disciplinare, este de competența secției Consiliului investită cu soluționarea acțiunii disciplinare, situație în care membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii nu au drept de vot.

Or, nu există nici un temei pentru care soluționarea aceleiași sesizări să fie supusă unui regim juridic diferit din perspectiva dreptului de vot al membrilor de drept, în funcție de etapa procedurală în care este formulată.

Pe de altă parte, rațiunile care justifică nerecunoașterea dreptului de vot al membrilor de drept la soluționarea sesizărilor de suspendare din funcție formulate în cursul judecării acțiunii disciplinare se regăsesc, identic, în ipoteza în care sesizarea este formulată în cursul cercetării disciplinare și prin urmare, impun aceeași soluție.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, trebuie să fie interpretate în sensul că suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu poate interveni din momentul începerii cercetării disciplinare până la soluționarea definitivă a acțiunii disciplinare, moment care poate fi diferit, după cum hotărârile celor două secții ale Consiliului Superior al Magistraturii au fost sau nu atacate.

Art. 2 – (1) Suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 poate fi dispună începând cu data declanșării cercetării disciplinare și până la soluționarea acțiunii disciplinare de către secția competentă. După ce a soluționat acțiunea disciplinară secția corespunzătoare a Consiliului nu mai poate dispune, în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, suspendarea din funcție a judecătorului sau procurorului față de care s-a exercitat acțiunea disciplinară.

[REDACTED]

(2) De lege lata, dacă cu ocazia soluționării acțiunii disciplinare secția corespunzătoare a Consiliului nu se pronunță și asupra suspendării din funcție a magistratului în sensul încetării acestei măsuri, aceasta produce efecte în continuare până la soluționarea recursului declarat împotriva hotărârii de aplicare a sancțiunii.

(3) Dacă, însă, prin hotărârea prin care soluționează acțiunea disciplinară, secția competentă a Consiliului Superior al Magistraturii dispune și încetarea suspendării din funcție, măsura suspendării încetează la data hotărârii secției. Încetarea suspendării din funcție intervine chiar dacă hotărârea este atacată cu recurs întrucât prevederile art. 51 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 circumstanțiază expres efectul suspensiv al recursului doar în ceea ce privește „executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare”.

Art. 3 - Soluționarea cererii de suspendare din funcție formulată în cursul cercetării disciplinare, deci în cadrul procedurii disciplinare, constituie o atribuție care se exercită de către secția corespunzătoare „ca instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare”. Prin urmare, în aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot la soluționarea unei sesizări de suspendare din funcție formulată în cursul cercetării disciplinare, întemeiată pe dispozițiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004.

Art. 4 - Prezenta hotărâre se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la 27 noiembrie 2014

Președinte,
Judecător dr. Adrian Bordea

